

236

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1957 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 ust. 2, 4 i 7 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ w dalszym ciągu rozporządzenia zwani „pracownikami“ są wynagradzani według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustanawia się 15 grup uposażenia zasadniczego oraz 10 stawek dodatku służbowego według następujących tabel:

Tabela I.

Stawki uposażenia zasadniczego.

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
1	2.500
2	2.100
3	1.800
4	1.600
5	1.500
6	1.400
7	1.300
8	1.200
9	1.100
10	1.000
11	900
12	800
13	700
14	650
15	550

Tabela II.

Stawki dodatku służbowego.

Stawka dodatku	A	B
	zł	zł
1	1.000	1.100
2	900	1.000
3	800	900
4	700	800
5	600	700
6	500	600
7	400	500
8	300	400
9	200	300
10	150	200

2. Minister Łączności określa w drodze rozporządzenia grupy uposażenia zasadniczego przywiązane do stanowisk z zachowaniem zasady, że dla każdego stanowiska powinny być ustalone co najmniej dwie grupy uposażenia (podstawowa i awansowa), oraz stanowiska, do których przywiązany jest dodatek służbowy.

§ 3. Przy mianowaniu pracownik otrzymuje zasadnicze uposażenie według grupy podstawowej przywiązanej do stanowiska lub zachowuje uposażenie według posiadanej grupy uposażenia.

§ 4. W wyjątkowym przypadku pracownikowi o wybitnych kwalifikacjach służbowych i długim stażu pracy może być przyznana za zgodą Ministra Łączności w ramach funduszu płac wyższa grupa uposażenia, aniżeli przywiązana do stanowiska, które pracownik zajmuje.

§ 5. 1. Minister Łączności w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności ustala w ramach funduszu płac przysługujące pracownikom dodatki za nocną służbę, za specjalne i uciążliwe warunki pracy, regulaminy premiowania, zasady i stawki akordowego wynagradzania oraz kategorie pracowników, którzy mogą być objęci premiami lub akordowym systemem pracy.

2. Ramowe regulaminy premiowania powinny być uzgodnione z Ministrem Finansów.

§ 6. Za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy pracownikom przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe lub inne dodatki, których zasady wypłacania ustala na podstawie przepisów ogólnie obowiązujących Minister Łączności w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

§ 7. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za prace poza ustalonymi godzinami pracy. Minister Łączności ustali w drodze rozporządzenia wydanego w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności wykaz tych stanowisk.

§ 8. 1. Pracownicy otrzymują umundurowanie na zasadach odpłatności, której wysokość do 20% wartości ustali Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

2. Przedmioty wchodzące w skład umundurowania, zasady jego przyznawania, okresy (normy) zużycia oraz sposób spłaty ustala Minister Łączności w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.

§ 9. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe pracownikom przysługują należności, które ustala Minister Łączności w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności, na podstawie przepisów ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 10. Pracownikom oraz członkom ich rodzin przysługują ulgi w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi w zakresie i na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 11. Pracownikom otrzymującym uposażenie według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu nie przysługują dodatki lokalne.

§ 12. 1. Pracownikowi przysługuje prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Pracownik traci prawo do uposażenia za czas nie usprawiedliwionej nieobecności w służbie.

§ 13. 1. Prawo do uposażenia powstaje:

1) dla przyjętych do służby, jeżeli faktyczne objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby, przy czym uposażenie za czas do pierwszego dnia najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości 1/30 części uposażenia miesięcznego za każdy dzień,

2) w pozostałych przypadkach z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu mianowania (awansu) lub po dniu powstania warunków uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu) albo zmiany warunków nie zbiega się z terminem płatności uposażenia.

2. W razie zmiany miejsca służbowego, pociągającej za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu przysługuje od dnia pierwszego miesiąca kalendarzowego następującego po zwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych.

§ 14. Prawo do uposażenia gaśnie:

1) w razie śmierci pracownika z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła,

2) w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy faktycznie ustał; przepis ten nie dotyczy jednak osób, które samowolnie opuściły służbę, a które obowiązane są zwrócić odpowiednią część uposażenia za dni nie przepracowane obliczoną według zasad określonych w § 13 ust. 1 pkt 1.

§ 15. 1. W razie śmierci pracownika przysługuje zasiłek z tytułu zwrotu kosztów pogrzebu:

1) jeżeli koszty pogrzebu ponoszą małżonek, dzieci lub rodzice — w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego przez zmarłego uposażenia łącznie z premią i innymi dodatkami,

2) jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba — w wysokości kosztów, rzeczywiście poniesionych i udowodnionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w pkt 1.

2. Zasiłek na koszty pogrzebu ulega zmniejszeniu o kwoty otrzymane na mocy przepisów o ubezpieczeniu społecznym.

§ 16. 1. Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

- 1) szczególnych przepisów prawnych,
- 2) tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych,
- 3) zarządzeń władzy dokonującej wypłaty uposażenia.

2. Na podstawie zarządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, potrącenia mogą być dokonywane jedynie na zaspokojenie roszczeń do pracownika z tytułu uposażenia służbowego lub należności publicznych.

3. Do potrąceń wymienionych w ust. 2 stosuje się przepisy o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, dotyczące dopuszczalności i wysokości potrąceń oraz pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń.

4. Przepisy ustępu poprzedniego nie dotyczą należności z tytułu pobranej, a nie rozliczonej zaliczki na koszty podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia służbowego oraz kwot uposażenia podlegającego zwrotowi w myśl § 14 pkt 2, które potrąca się w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

§ 17. 1. Roszczenia pracowników wynikające z tytułu uposażenia przedawniają się po upływie lat trzech od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego.

2. Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przedsięwziętą przez pracownika w celu ustalenia lub dochodzenia roszczenia wobec władzy asygnującej uposażenie.

§ 18. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” przeniesieni do służby w Ministerstwie Łączności oraz pracownicy Ministerstwa Łączności przeniesieni do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” otrzymują uposażenie nie niższe od ostatnio pobieranego przed przeniesieniem.

§ 19. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej może wyłączyć niektóre kategorie pracowników spod przepisów niniejszego rozporządzenia i zastosować do nich zasady wynagradzania obowiązujące w innych dziedzinach gospodarki narodowej.

§ 20. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności ustala wysokość wynagradzania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin pracy, jak również zatrudnionych przy wykonywaniu czynności nietypowych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

§ 21. Pracownicy pozostający w stosunku służbowym w dniu 1 września 1957 r. zostaną zamianowani stosownie do swoich kwalifikacji na stanowiska ustalone zarządzeniem Ministra Łączności oraz zarezerwowani do jednej z grup uposażenia przewidzianej dla stanowiska, na które zostali zakwalifikowani.

§ 22. Pracownicy, których ogólne miesięczne uposażenie łącznie z premią i innymi dodatkami obliczone na zasadzie niniejszego rozporządzenia jest niższe od przeciętnego uposażenia miesięcznego z premią i innymi dodatkami pobieranego w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r. do dnia 31 sierpnia 1957 r., otrzymują przez czas zatrudnienia na tym samym, równorzędnym lub wyższym stanowisku dodatek wyrównawczy na zasadach, które określi w drodze rozporządzenia Minister Łączności, pod warunkiem nie pogorszenia dotychczasowych wyników pracy.

§ 23. Pracownicy uprawnieni do dodatku za wysługę lat zachowują nadal prawo do pobierania tego dodatku na zasadach dotychczasowych.

§ 24. Przepisy niniejszego rozporządzenia rozciąga się na pracowników przedsiębiorstw Międzydzielnicowych Kabli Telekomunikacyjnych.

§ 25. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 90, z 1951 r. Nr 64, poz. 438, z 1953 r. Nr 50, poz. 246, z 1955 r. Nr 36, poz. 224 i z 1956 r. Nr 40, poz. 183);
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie uposażenia niektórych kategorii pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf

i Telefon” (Dz. U. z 1951 r. Nr 64, poz. 438 i z 1953 r. Nr 25, poz. 247);

- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1953 r. w sprawie wynagrodzeń pracowników finansowo-księgowych w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 25, poz. 99).

§ 26. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Łączności.

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

237

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1957 r.

w sprawie zbywania nieruchomości, wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zbywanie nieruchomości, których właścicielem w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) była gromada, zwanych dalej nieruchomościami, następuje zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. O zbyciu nieruchomości decyduje gromadzka rada narodowa na wniosek zebrania wiejskiego.

2. Uchwała gromadzkiej rady narodowej w sprawie zbycia nieruchomości wymaga zatwierdzenia przez prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 3. Zbycie nieruchomości może nastąpić, jeżeli uzasadniają to gospodarcze, społeczne bądź kulturalne potrzeby mieszkańców wsi.

§ 4. Wniosek zebrania wiejskiego oraz uchwała gromadzkiej rady narodowej powinny oznaczyć cele, na jakie wykorzystane zostaną środki uzyskane w wyniku zbycia nieruchomości.

§ 5. Po zatwierdzeniu uchwały gromadzkiej rady narodowej przez prezydium powiatowej rady narodowej przewodniczący gromadzkiej rady narodowej zawiera w formie aktu notarialnego umowę z nabywcą o przeniesienie własności.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i innym zainteresowanym ministrom.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak

238

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1957 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 14 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), otrzymuje brzmienie:

„1) wydawania wytycznych o sporządzaniu planów przewo-

zowych (art. 14 ust. 1 i 3) perspektywicznych, wieloletnich i rocznych przechodzą na Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, a wydawania wytycznych o sporządzaniu planów przewozowych operatywnych przechodzą na Ministra Komunikacji, który działa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak